

F. t. l. vedr. Færøerne om rettens pleje m.v.

nævnet – på samme måde som i forhold til advokater – kunne ophæve en frakendelse efter § 147 c, stk. 4, vedrørende andre ejere af advokatselskaber end advokater.

Til nr. 47 (§ 148 a)

En bestemmelse med samme indhold som den foreslåede blev indsat i § 148 a i den danske retsplejelov ved lov nr. 447 af 9. juni 2004. Loven havde som formål at fjerne de retlige hindringer for digital kommunikation til og fra domstolene med henblik på at lette og fremme anvendelsen af moderne informationsteknologi ved kommunikation med domstolene.

Den foreslåede bestemmelse indebærer først og fremmest, at meddelelser til retten altid kan sendes som digital kommunikation, således at en digital meddelelse ikke skal følges op af en papirbaseret meddelelse. Bestemmelsen skaber imidlertid alene en mulighed for at anvende digital kommunikation og indeholder ikke et krav om, at denne kommunikationsform skal anvendes.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 180 af 10. marts 2004 samt bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3 (forslaget til den danske retsplejelovs § 148 a).

Der er i forbindelse med lov nr. 447 af 9. juni 2004 indsat bestemmelser om digital kommunikation i den danske konkurslov, dødsboskiftelov og lov om skifte af fællesbo (skifteloven), som sikrer, at der også i skifte- og konkurssager kan kommunikeres digitalt med (skifte-) retten. Konkursloven er ved anordning 183 af 15. marts 1989 sat i kraft for Færøerne, hvor tillige skifteloven af 1874 er gældende. Dødsboskifteloven er derimod ikke sat i kraft på Færøerne.

Justitsministeren fastsætter tidspunktet for bestemmelsens ikrafttræden, jf. dette lovforslags § 8, stk. 2.

Til nr. 48 (§ 149)

Den gældende bestemmelse i § 149 i lov for Færøerne om rettens pleje afviger fra den tilsvarende bestemmelse i § 149 i den danske retsplejelov på flere punkter. For det første indeholder den færøske bestemmelse i stk. 1 og 2 visse særregler, som tager højde for særlige færøske forhold. Disse regler foreslås bevaret.

Herudover er der i den danske bestemmelses stk. 3 og 4 fastsat særlige regler for så vidt angår oversættelse af dokumenter og tolkning i sager vedrørende borgere i de øvrige nordiske lande. Disse regler blev indsat ved lov nr. 320 af 4. juni 1986 med henblik på Danmarks gennemførelse af den nordiske sprogkonvention (jf. bekendtgørelse nr. 16 af 10. marts 1987) på retsplejens område.

735 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

Danmarks ratifikation af sprogkonventionen skete med forbehold for Færøerne. Dette territoriale forbehold er imidlertid – efter ønske fra det færøske landsstyre – blevet ophævet, idet konventionen ved bekendtgørelse nr. 27 af 12. juli 2007 er sat i kraft på Færøerne.

Efter konventionen forpligter de kontraherende stater sig til at virke for, at en statsborger i en anden kontraherende stat, hvis der er behov herfor, skal kunne anvende sit eget sprog ved henvendelse til myndigheder og andre offentlige organer i en anden kontraherende stat. I sager, der er under behandling ved domstolene og andre offentlige organer, skal myndighederne så vidt muligt sørge for, at statsborgere i en anden kontraherende stat får den fornødne tolke- og oversættelseshjælp. I straffesager skal den fornødne tolkebistand altid stilles til rådighed.

Omkostningerne til tolkning og oversættelse i retssager, som er omfattet af konventionen, bør afholdes af det offentlige.

Omkostningerne til tolk i straffesager, der er undergivet offentlig påtale, skal altid udredes af det offentlige. Der er dog i nærmere opregnede tilfælde adgang til at kræve omkostningerne til tolk eller oversættelse refunderet. Eksempelvis vil det kunne bestemmes, at udgifterne til oversættelse og tolkning skal afholdes endeligt af parterne efter de almindelige sagsomkostningsregler.

Det foreslås – med henblik på overholdelsen af de krav, konventionen stiller til tolkning og oversættelse i retsplejen – at der i den færøske lov indsættes bestemmelser svarende til stk. 3 og 4 i den danske bestemmelse. De eksisterende stk. 3 og 4 i den færøske bestemmelse bliver herefter stk. 5 og 6.

Herudover foreslås en modernisering af det nugældende stk. 3 (stk. 5), der vedrører forhandling med og afhøring af hørehæmmede mv. Tilsvarende ændringer blev gennemført i den danske retsplejelov ved lov nr. 403 af 13. juni 1990.

Det pågældende forslag indebærer, at afhøring af eller forhandling med døve eller svært hørehæmmede skal ske under medvirken af en uddannet tolk. Afhængig af den døves eller svært hørehæmmedes ønske kan tolken være en mund-hånd-system tolk, en skrivetolk eller en tegnsprogtolk.

Fremsetter døvblevne, øvrige hørehæmmede eller stumme ønske om tolkebistand ved afhøringer eller forhandlinger, skal der ligeledes i disse tilfælde medvirke en uddannet tolk.

Forslaget åbner mulighed for, at døve, hørehæmmede, døvblevne og stumme kan lade sig bistå af en bisidder under retsmøder. Baggrunden herfor er, at de